

Acs Károly

Pojem o človeku

Oko,
ubogo zemeljsko oko,
z lahkoto v hipu se zapre,
prevara ga odblesk fatamorgane,
vase se zazre — ali lahko
spozna prihodnost
oko?
— Lahko.

Uho,
gluho to uho,
zasliši šele glasen hrup,
čim glasnejši je ga bolje sliši,
ali lahko natančno loči
pravo od napačnega
uho?
— Lahko.

Jezik,
papagajsko blebetanje,
napačne ga besede zavozlajo,
ali pa se mu poslušna usta prilizujejo,
ali lahko v imenu milijonov
govori namesto njih
jezik?
— Lahko.

Koža,
drhteča in prekratka,
sname se z enim sunkom,
to je ne izuči, sama zase trpi,
ali lahko postane pregrinjalo
celi deželi
koža?
— Lahko.

A kost,
sluzasti mehkužnež,
srečen kadar le počiva,

a na ukaz si vsako breme naprtí,
 ali lahko vzdrži med kamni v mlinu
 ta hrbtenica ljudstva
 ta kost?
 — Lahko.

A kri,
 ki hitro se ohlaja,
 preplašena hiti, da se razlije,
 če le odkrije luknjo, ki jo zvrta krogla,
 ali lahko tej valoveči množici
 večno kljubovanje poje
 ta kri?
 — Lahko.

Možgani,
 zmotljivi in človeški,
 stiskajo jih razni interesi,
 po želji priskrbe resnice lažne,
 sami s seboj se potrjujejo,
 ali lahko poznajo zakon
 možgani?
 — Lahko.

Telo,
 to izčrpano telo,
 zgubano od preživetih let,
 suhi list se loči od veje življenja,
 ali lahko obraz se domovine
 vsako leto pomladi?

Titu jih je šestdeset,
 a čez leto eno manj.

(1952)

Branko
 Miljković **Tito**

- I. (Ni drugega dneva razen tistega ki bo prišel)
 Ko govori kot bi se zvezde utrinjale
 v lepo vodo iz neke večnosti onstran spremenljivih oblakov
 vperi prst v neizmišljeni prostor toda v lažni čas
 kjer preteklost še ni minila